

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Horváth és Társai Ügyvédi Iroda (.....) által képviselt felperesnek az Orosz V. Ügyvédi Iroda által képviselt **Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete** (1013 Budapest, Krisztina krt. 39.) alperes ellen piacfelügyeleti ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2010. évi január hó 20. napján kelt 19.K.32.535/2009/3. számú ítélete ellen a felperes által 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen 2010. évi június hó 23. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30 000 (azaz harmincezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az adóhatóság külön felhívására - 36 000 (azaz harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a gazdasági igazgatója és igazgatósági tagja. A igazgatósági tagjait, vezérigazgatóját, és gazdasági igazgatóját összesen 420.000 db - fejenként 84.000 db - saját részvényre illetve megvételi opció. Az opció gyakorlás feltétele 2006. januárjában teljesült. Mivel a-nek érdekében állt a társaság által birtokolt 2006. szeptemberi és decemberi lejáratú, határidős saját részvényvételi pozíciókat, fizikai leszállítással

zárni, a saját részvény megszerzésére vonatkozó jogszabályi korlátozásra (maximum 10%) tekintettel elhatározták a vezetői opciók mielőbbi elszámolását. A felperes az opciók lehívása, valamint a korábban már birtokolt 3 000 db részvény eladása és a tőkeáttétel miatt határidős piacon történő visszavétele mellett döntött. A lebonyolítás érdekében 2006. július 19-én a-vel (a továbbiakban:) értékpapír ügyfélszámla és értékpapír letétszámla vezetésére-, valamint tőzsdei szabványosítók származékos ügyletekre vonatkozó bizományosi keretszerződést kötött. A kölcsönszerződés igénybevételi lehetősége megszűnésének időpontja 2006. augusztus 30-a volt.

Anál 2006. augusztus közepén indult meg a vagyonértékelés, részben a nyilvánosság előtt is, részben csak az igazgatóság előtt ismert adatok alapján a felperes és irányításával. A számítások 2006. augusztus 19-ei, a későbbiekben már nem módosított adata szerint az egy részvényre jutó nettó vagyon 4.655 forint.

A felperes 2006. augusztus 23-án írta alá anál azon okiratokat, melynek alapján augusztus 24-én lebonyolították a tranzakciót. A és a felperes 2006. augusztus 24-én hivatalos tájékoztatást tett közzé a következőkkel: „2006. augusztus 24-én 84.000 db törzsrészvény opció elszámolását kezdeményezte a-nél működő vezetői részvényopciós program keretében, továbbá ugyanezen a napon a BÉT-en a közreműködésével 87.000 db részvényt értékesített 3.265 forintos átlagáron. A tranzakciót követően nem rendelkezik részvennyel. Ugyan ezen a napon 87.000 db részvénynek megfelelő határidős vételi kontraktust nyitott 2006. decemberi határidőre 3.361 forintos átlagáron”.

A vagyonértékelésről 2006. augusztus 29-ére hívták össze a sajtótájékoztatót, de a vagyonértékelés eredményét - mely szerint a egy részvényre jutó vagyonát 4.500-4.700 forint közötti értékre becsülik -, már 2006. augusztus 28-án, a tőzsde zárást követően közzétették. A részvények árfolyama a 2006. augusztus 28-ai záróárhoz képest egy nap alatt 8,2%-kal, 3.500 forintra emelkedett, miközben a BUX Index csak 0,5%-kal nőtt.

Az alperes értékelése szerint a felperes a Tpt. 201.§ (2) bekezdés a/ pontja szerint a-nél bennfentes személynek minősül. A vagyonbecslés eredménye lényeges, az árfolyam befolyásolására alkalmas, a Tpt. 201.§ (3) bekezdés a/ pontja szerinti bennfentes információ. A részvénytranzakcióra vonatkozó konkrét ügyleti megbízást a felperes bennfentes információ birtokában adta, miközben a keretszerződés alapján 2006. augusztus 30-ig lett volna módja a lebonyolításra. Alperes értékelése szerint az ügylet bennfentes kereskedelmet valósított meg, és ezért a 2007. február 9-én kelt III/PB-B-4/2007. számú határozatával felperest 3.000.000 forint felügyeleti bírság megfizetésére kötelezte. A határozat indokolása szerint a bírság összegének a törvényi felső harmadhoz közeli értékben történő megállapítása során figyelembe vette, hogy a felperestől, mint tőkepiaci gyakorlattal és szaktudással rendelkező személytől elvárható lett volna, hogy a számára egyébként nyitva álló bennfentes információ birtoklásával nem érintett időszakban végezze a pénzügyi eszköz vonatkozásában a tőzsdei

műveleteket. Értékelte, hogy a felperes ugyan már korábban elkezdte a tranzakció lebonyolítását, de a konkrét megbízást már a bennfentes információ birtokában adta. Ezért a bírság összegét a cselekmény tőkepiaci súlyának és hatásának, valamint az eset összes körülményének együttes mérlegelésével, a Tpt. 406.§ (4) bekezdésben leírt összeghatár figyelembevételével állapította meg az alperes.

A felperes keresettel támadta az alperesi határozatot, elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését kérte jogsértés hiányában, másodlagosan a bírság összegének mérséklését indítványozta. Bizonyítási indítványa a igazgatójának,nek a meghallgatására, és a 2007. szeptember 21-én készült véleményének (a továbbiakban: Vélemény) az értékelésére irányult. A Vélemény szerint, amennyiben a felperes fel kívánta volna használni a bennfentes információt, akkor az ismert paraméterek mellett (ingyenes opció, rögzített - a prompt ártól független - lehívási ár, határidős vételi pozíció nyitása, finanszírozási igény), racionális piaci magatartás esetén, az opció gyakorlására csak a vagyonértékelés közzététele (és az árfolyama emelkedés bekövetkezése) után került volna sor.

Az elsőfokú bíróság a 19.K.31.259/2007. számú peres eljárásban elutasította a felperes keresetlevelét, melyet a Fővárosi Ítéltábla a 4.Kf.27.119/2009/7. számú végzésével eljárási hiba miatt hatályon kívül helyezett és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A per újabb tárgyalása során a felperes fenntartotta keresetét. Hivatkozott továbbá az Európai Bíróság gyakorlatára, csatolta a C-45/08. ügyben keletkezett ítéletet. A tárgyalás berekesztése előtt, a 3. sorszámú jegyzőkönyvben foglaltak szerint úgy nyilatkozott, hogy „elsődlegesen kérem, hogy a bíróság hozzon ítéletet és ebben az ítéletben a szakvéleményben foglaltakat vegye figyelembe, másodlagosan kérem, hogy a bíróság helyezze hatályon kívül az alperes határozatát új eljárás elrendelése nélkül. Amennyiben a bíróság azt szükségesnek találja, úgy új eljárás elrendelésével azért, hogy az új eljárásban az ellenbizonyításunknak eleget tudjunk tenni. Harmadlagosan pedig, kérem, hogy a bíróság rendeljen ki igazságügyi szakértőt.”. A per újabb tárgyalása során a felperes kérte a 3. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv kijavítását, melyet az elsőfokú bíróság elutasított.

Az újabb határozatban az elsőfokú bíróság elutasította a felperes keresetét.

Az elsőfokú bíróság elméleti okfejtést rögzített a tőkepiac zavartalan működésének, a folyamatok átláthatóságának biztosításával összefüggésben. Ezt követően, hivatkozással a Tpt. 201.§ (1) bekezdés a/ pontjára, valamint a (2) bekezdés a/ pontjára megállapította, hogy a felperes a-nél bennfentes személy, és a vagyonbecslés eredménye 2006. augusztus 24-én a Tpt. 201.§ (3) bekezdés a/ pontja alapján bennfentes információ volt. Az elsőfokú bíróság a Vélemény, a C-45/08. számú ítéletben foglaltakra tekintettel, a felhasználás körében értékelte, és a Vélemény figyelembe vételére tekintettel mellőzte a felperes szakértő kirendelésére vonatkozó indítványát. Az értékelés során rögzítette, hogy kizárólag a Tpt. szerinti tényállási elemek vizsgálhatók: nem követelmény a vagyoni előny elérése, az ügylet gazdasági racionalitása, a vagyoni előny kizárólag a bírság

mértékének meghatározása során vehető figyelembe. Hangsúlyozta, hogy a felperes nem volt azon piaci információk birtokában, amit a Vélemény elkészítői viszont már tudtak, így nem tudta kalkulálni, hogy a vagyonértékelés nyilvánosságra hozatala előtt-, vagy után kötött ügyletekkel tud-e nagyobb hasznot realizálni. A felperes 2006. augusztus 24-én lebonyolított részvénytranzakciója tiltott piaci magatartásnak, a Tpt. 201.§ (1) bekezdés a/ pontja szerinti bennfentes kereskedelemnek minősül.

A továbbiakban az elsőfokú bíróság elemezte, majd rögzítette, hogy a felperes esetében a Tpt. 203.§ (1) bekezdés a/ pontja nem alkalmazható. A felperes a 2006. július 19-én szabványosított származékos ügyletekre irányuló bizományosi keretszerződést kötött, amely keret megállapodásnak minősül, a konkrét tartalmát a megbízói utasítások töltik ki, ezen megbízási utasításokra pedig csak 2006. augusztus 23-án került sor. Rögzítette, hogy a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló 2003/6/EK irányelv (a továbbiakban: Irányelv) szerint sem valósult meg a mentesülés feltétele. Az ügylet nem tartozik a Tpt. 203.§ (1) bekezdés a/ pontjának hatálya alá.

A bíróság tekintetében megállapította, hogy az alkalmazása helytálló volt, az alperes megindokolta, hogy mely szempontokat vette figyelembe és mérlegelt a bíróság kiszabásakor és összegének megállapításakor. A határozat a Pp. 339/B.§ alapján is jogszerű. Mivel a bennfentes kereskedelem megállapítása szempontjából nem volt jelentősége annak, hogy a tőzsdei ügylet lebonyolítása racionális piaci magatartásnak minősült-e, így ezen körülmény a bíróság összegének megállapítását sem befolyásolta. Ugyancsak nem befolyásolta a bíróság mértékét a Tpt. 406.§ (1) bekezdés okán értékelendő, tilalmazott ügylettel előírt vagyoni előny, mert ezt a körülményt az alperes nem vonta az értékelés körébe. Alperes ismertette az értékelés szempontjait, a felperes pedig nem jelölt meg olyan új tény, amelynek alapján a mérlegelés jogszerűtlen lenne.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a kereseti kérelem szerinti megváltoztatását kérte, mivel álláspontja szerint hiányoznak lényeges tényállási elemek. Lényeges, hogy az ügylet előkészítésekor a vagyonbecslésnek még a gondolata sem merült fel, az ügyletkötés időpontja pedig, kizárólag a múlt. Megismételte a tanúbizonyítási indítványát meghallgatására vonatkozóan. Vitatta, hogy 2006. augusztus 24-én a felperes a bennfentes információt felhasználta volna. Az elsőfokú bíróság a Tpt. 201.§ (1) bekezdés a/ pontjának valós értelmével szemben, amely a bennfentes információ felhasználását fogalmazza meg, a bennfentes információ birtokolásának tényét tekintette releváns tényezőnek. Ezért aztán nem vizsgálta, hogy a felperes a feltételezetten rendelkezésre álló bennfentes információt felhasználta-e, illetőleg, hogy az ügyletkötés objektíven alkalmas volt-e a bennfentes információval járó előny kiaknázására. A C-45/08. bírósági ítéletből megállapítható, hogy külön-külön vizsgálendő a bennfentes információ birtoklása, és felhasználása. Természetesen gyakran egybeesnek, azonban az eljárás alá vont félnek meg kell adni a lehetőséget annak bizonyítására, hogy ugyan birtokában volt a bennfentes információnak, azt még sem használata fel. A bennfentes információ fel nem felhasználását bizonyítja a Vélemény is: amennyiben a felperes az előzetesen

rendelkezésre álló információk alapján nem tudhatta, hogy az információ közzététele után hogyan fog alakulni az árfolyam, és emiatt nem tudta a haszon alakulását, akkor miként tudta volna az ügyletkötés során felhasználni az információt. Egyértelmű, hogy a felperes nem a társasági vagyoneértékelés eredményére, mint bennfentes információra tekintettel és nem annak felhasználásával járt el 2006. augusztus 24-e tranzakció során. Hangsúlyozta, hogy a C-45/08. ítélet alapján a védelemhez való jogot, különösen a bennfentes információ felhasználáshoz fűződő vélelem megdöntésének a jogát, tiszteletben kell tartani.

Újólag hivatkozott arra, hogy esetében a Tpt. 203.§ (1) bekezdés a/ pontja szerinti körülmény áll fenn, amely kizárja a bennfentes kereskedelem megállapíthatóságát. Az elsőfokú ítélet kapcsán kifogásolta, hogy érthetetlen, hogy az milyen jog értelmezési elv szerint vél egy garanciális jelentőségű a hatóság általi szankció alkalmazás lehetőségét korlátozó törvényi tényállást megszorítóan értelmezni, érthetetlenek azok a többlettényállási elemek, amelyeket megfogalmaz, és érthetetlen, hogy az elsőfokú bíróság miért nem tartotta szükségesnek annak vizsgálatát, hogy a perbeli esetben a többlettényállási elemek megvalósultak-e, illetve miért utasította el a kapcsolódó bizonyítási indítványt.

A bíróság tekintetében fenntartotta azon álláspontját, hogy annak mértéke eltúlzott és kellően meg nem indokolt volt.

Az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértéseként hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság nem a valóságnak megfelelően jegyzőkönyvezte a kereseti kérelmet, és alaptalanul utasította el a felperesnek a 3. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv kijavítására irányuló kérelmét. Ez azt eredményezte, hogy a felperesnek a Vélemény figyelembevételére vonatkozó kérelmét az elsőfokú bíróság, mint kereseti kérelmet jegyzőkönyvezte, továbbá azt, hogy jogellenesen mellőzte a felperes szakértő kirendelésére vonatkozó indítványát.

Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy a felperes tudott a bennfentes információról, és az információ ismereteinek hiányára vonatkozó ellenbizonyítást nem ajánlott fel. A birtoklás-felhasználás kérdéskör kapcsán előadta, hogy arra vonatkozóan az Irányelv egyértelmű iránymutatást ad, mivel a felhasználás tudati kategória, és az ügylet tényével megvalósul. A Tpt. 203.§ (1) bekezdés a/ pontjához kapcsolódóan hangsúlyozta, a felperes nem tudta bizonyítani, hogy a perbeli opciók lehívása, annak bennfentes időszakra időzítése oly módon volt teljesen független a bennfentes információ birtokolásától, hogy az minden elemében (ideértve természetesen a lehívás időpontját is) korábbi megállapodás alapján eleve determinált volt, és arra a felperesnek ráhatása ne lett volna. A Vélemény, mint erre már többször hivatkozott, a felperes előadásaként vehető figyelembe, és a véleményben foglalt matematikai összefüggések a per tárgyi jogkérdésének eldöntését nem befolyásolják. A bíróság tekintetében pedig indokát adta a határozatban annak, hogy miért és milyen szempontok alapján lett kiszabva.

Álláspontja szerint a felperes kereseti kérelmének rögzítése során az elsőfokú bíróság nem követett el hibát. Valójában a felperes tekinti az ítéletre vonatkozó

igényt, a petíciót és a bizonyítási indítványt egymáshoz képest vagylagos intézményeknek.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A vezérigazgatóját és igazgatósági tagját,t az alperes III/PB-B-5/2007. számú határozatával kötelezte felügyeleti bírság megfizetésére, szintén bennfentes kereskedelem miatt. Keresetét az elsőfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.27.045/2010/8.számú ítéletével helybenhagyott 19.K.32.534/2009/3. számú ítéletével elutasította.

A Fővárosi Ítéltábla a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 252.§-a (2) bekezdését és (3) bekezdését alkalmazva elsőször azt vizsgálta, sérültek-e az elsőfokú eljárás lényeges szabályai.

A felperes fellebbezésében a kereseti kérelem hibás rögzítésére hivatkozott. A Pp. 339.§ (1) és (2) bekezdésének összevetése, valamint a Legfelsőbb Bíróság KK. 34. számú állásfoglalása folytán az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság mind a felperes kereseti kérelmét, mind bizonyítási indítványait megfelelően rögzítette, azok sorrendisége és egymáshoz való viszonya érthető.

Fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla sem hivatalból, sem kérelemre nem érzékelt az elsőfokú bíróság által elkövetett, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a per újabb tárgyalását, újabb határozat hozatalát indokoltá tevő eljárási hibát. Az ítéletnek Pp. 253.§-ának (2) bekezdése szerinti esetleges megváltoztatáshoz szükséges adatok pedig rendelkezésre állnak. Ezért a másodfokú bíróság a felperes fellebbezését érdemben bírálta el.

Az alapul szolgáló tényállás alapján a másodfokú bíróság rögzíti - és a továbbiakban nem elemzi -, hogy a felperes a Tpt. 201.§ (2) bekezdés a/ pontja szerint bennfentes személy, a vagyonbecslésének eredménye pedig 2006. augusztus 19-ei kidolgozás és az augusztus 28-ai közzététel között a Tpt. 201.§ (3) bekezdés a/ pontja szerinti bennfentes információ.

A továbbiakban a másodfokú bíróság azt vizsgálta, hogy a Tpt. 201.§ (1) bekezdés a/ pontjának alkalmazása során mennyiben választható szét és értékelhető külön-külön a bennfentes információ birtoklása és felhasználása.

A Tpt. 201.§ (1) bekezdés a/ pontja szerint bennfentes kereskedelem a bennfentes személy által bennfentes információ felhasználásával a bennfentes információval érintett pénzügyi eszközre közvetlen vagy közvetett módon ügylet kötése, illetőleg ügylet kötésére adott megbízás.

Tekintettel arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla értékelése szerint a Tpt. megfelelően ültette át az Irányelvet, nem látta akadályát annak, hogy a felperes által hivatkozott C-45/08. számú ítéletet közvetlenül a Tpt-re vonatkoztatva vizsgálja.

Az abban foglaltakkal teljes mértékben egyetértve emeli ki az ítélet 54. pontját. Eszerint „A fentiekből következően az a körülmény, hogy ha valamely bennfentes információval rendelkező elsődleges bennfentes piaci ügyleteket hajt végre az

említett információ által érintett pénzügyi eszközök vonatkozásában, egyben azt is jelenti, hogy e személy a 2003/6 irányelv 2. cikkének (1) bekezdése értelmében „ezeket az információkat felhasználja”, feltéve hogy a védelemhez való jogot és különösen a fenti vélelem megdöntésének jogát tiszteletben tartják”.

Ennek alapján rögzíthető, hogy mivel a felperes az információk birtokában végrehajtotta az ügyletet, megvalósulhatott a bennfentes kereskedelem. Téves a felperesnek azon olvasata, mely szerint a C-45/08. bírósági ítéletből az állapítható meg, hogy külön-külön vizsgálándó a bennfentes információ birtoklása és felhasználása. A felhasználás fentiek szerinti meghatározása folytán nem kell bizonyítást lefolytatni azon fellebbezési kérdésben, hogy a felperes ugyan birtokában volt a bennfentes információnak, azt még sem használata fel az ügyletkötés során.

A másodfokú bíróság itt vizsgálta, hogy a Véleményt értékelnie kellett-e az elsőfokú bíróságnak, illetve elvetését követően volt-e igazságügyi szakértő kirendelési kötelezettsége. Az Irányelv 2. cikk (1) bekezdése, és azzal összhangban a Tpt. 201.§ (1) bekezdés a/ pontja egyértelműen rögzíti, hogy a bennfentes információnak a felhasználása tiltott, és a felhasználás tényéhez nem kapcsol eredményt. A C-45/08. számú ítélet az Irányelv értelmezésének útján sem fogalmaz meg ilyen követelményt. A bennfentes kereskedelemnek tehát nem ismérve a tényleges haszon realizálása: ezért nem releváns az erre irányuló bizonyítási indítvány.

A védelemhez való jogra és a vélelem megdöntésének jogára vonatkozó követelményeket a másodfokú bíróság az Irányelv preambuluma (18) bekezdése és a C-45/08. számú ítélet 55-62. pontjaiban foglaltakra tekintettel vizsgálta. Ezek alapján ugyanis a bennfentes kereskedelem megállapíthatóságának feltétele az, hogy a védelemhez való jog és a felhasználás vélelmének megdöntéséhez való jog érvényesülhessen.

A másodfokú bíróság kiemeli az Irányelv célját, amely a bennfentes kereskedelem tilalmát a tőzsdei ügyletben résztvevő felek egyenlőségének biztosítása érdekében fogalmazza meg. Az ügyfél egyenlőség körébe beleértendő azon pénzügyi szakemberek és a pénzügyi piac egyéb résztvevői speciális helyzetének az értékelése is, akik bennfentes információk birtokában kerülnek, de a tiltás az ő esetükben magának az általuk egyébként jogszerűen folytatott tevékenységnek a tilalmával járna. Megállapítható, hogy a védelem és vélelem megdöntésének lehetősége sem az Irányelvben, sem az ítéletben nem általában, hanem tevékenység függően jelenik meg.

Az Irányelvnek - és a C-45/08. számú ítéletnek - a védelemhez- és a bennfentes kereskedelem vélelmének megdöntéséhez kapcsolódó elveit a Tpt. 203-204.§-a ültette át. A felperes maga is felhívta ezen szabályokat, hiszen mentesülését - a bennfentes kereskedelem megdöntésének vélelmét - a Tpt. 203.§ (1) bekezdésének a/ pontjára alapította: nem minősül bennfentes kereskedelemnek az az ügylet, amelyet a bennfentes információ birtokba jutásának időpontját megelőzően kötött megállapodás alapján teljesítenek.

A felperes a bennfentes információ keletkezését - 2006. augusztus 19. - megelőzően akal csak keretszerződést kötött, az ügyletet már az

információ birtokában realizálta. Ezen hivatkozással nem dönthető meg a bennfentes kereskedés vélelme. A keretszerződés keret jellege okán nem kellett meghallgatniat az elsőfokú bíróságnak.

A fentiek alapján a másodfokú bíróság rögzíti, hogy a felperes 2006. augusztus 23-án, az opciós ügyletre vonatkozó végleges szerződés megkötésekor és augusztus 24-én az ügylet realizálásakor, birtokában volt a bennfentes információnak. Tudta, hogy a bennfentes jelleg a számára a keretszerződés szerint nyitva álló határidőn belül megszűnik, a megszűnést követően is van lehetősége saját ügyletének lebonyolítására. Ennek ellenére megkötötte a részvényeire az ügyletet, bennfentesen kereskedett.

A bíróság tekintetében a felperes csak arra hivatkozott, hogy annak mértéke eltúlzott és kellően meg nem indokolt volt. A felperes részletes indokokat nem jelölt, így a másodfokú bíróság, a perben eddig tett nyilatkozatok körében vizsgálódott. Értékelése szerint a mérlegelés során hozott alperesi rendelkezést az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte, végső következtetésével egyetért. Az alperesi szankció megfelelt a Tpt. 406.§ (1) bekezdés és a mérlegelés követelményeinek.

Fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperest megillető másodfokú perköltségről a Pp.78.§-ának (1) és (2) bekezdésének megfelelően rendelkezett a Fővárosi Ítéltábla, míg a sikertelenül fellebbező felperes a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték viselésére.

Budapest, 2010. évi június hó 23. napján

Dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva s.k. előadó bíró,
Dr. Losonczy Erzsébet s.k. bíró

A kiadmány hitelül: